ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 587 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ Τρίτη 25 Ἰουνίου 1946

ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ πρωϊνὴ συνεδρίασις τῆς διασκέψεως, ἀρχίσασα τὴν 11 ὥραν ἐπερατώθη τὴν 14.5'. Μέχρι στιγμῆς ἐγνώσθη ὅτι οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις περὶ διορθώσεως τῶν Αὐστροϊταλικῶν συνόρων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι ἐκ Παρισίων ἀγγέλλουν ὅτι τῆς πρωϊνῆς Διασκέψεως προήδρευσεν ὁ κ. Μπέβιν. Πρῶτον συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῶν Αὐστροϊταλικῶν συνόρων καὶ ἰδίᾳ τὸ σχετικὸν μὲ τὴν περιφέρειαν Στρύζ, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀδίγου, τὴν προσάρτησιν τοῦ ὁποίου εἶχε ζητήσει ἡ Αὐστρία. Ὁ κ. Μολότωφ συζητῶν τὴν ἀξίωσιν τῆς Αὐστρίας πρὸς παραχώρησιν τοῦ τμήματος αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Μπρένερ—Λίντς, ἐδήλωσεν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἡ Διάσκεψις δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν Αὐστριακὴν ἀξίωσιν. Ἀπεφασίσθη τελικῶς, ὅπως τὸ ἔδαφος τοῦτο παραμείνῃ Ἰταλικόν.

Ἀκολούθως ἡ Διάσκεψις ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῶν Γαλλοϊταλικῶν συνόρων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν ἐπετεύχθη συμφωνία. Ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ζήτημα συζητηθῇ καὶ πάλιν.

ΕΙΣ ΠΟΙΑ ΣΟΒΑΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΔΕΝ ΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ κ. Συλβαὶν Μαν τὸ τηλεγραφεῖ ἐκ Παρισίων τὰ ἀκόλουθα: «Αἱ ἀπροσδόκητοι ἐξελίξεις κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν —κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγκαταλείφθη ἡ σχεδιαζομένη συζήτησις περὶ Τεργέστης χάριν τῶν νέων προτάσεων τοῦ κ. Τζαίημς Μπέρνς εἰς σχετικὰς μὲ τὴν διαθικαιότητα καὶ τὴν σύγκλησιν τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης εἰς ἣν θὰ μετέχουν 21 Δυνάμεις — ἀφίνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐλλείπῃ ἀκόμη ζωτικὸς ἐπαφῆς ἀπόψεων μεταξὺ τῆς συμφωνίας τῆς Πότσδαμ περὶ τῶν Ἰταλικῶν ἀποικιῶν καὶ τῆς χθεσινῆς συνεννοήσεως καὶ ἐπιτρέπουν νὰ ὑποθέσῃ τις ἀντίληψιν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται αἱ συζητήσεις. Εἰς τὰ ἀκόλουθα ζητήματα δὲν δίδεται ἀπόχρησις ἀπαντήσεις: 1ον) Τί πράγματι συνέβη κατὰ τὴν μυστικὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς καὶ κατόπιν εἰς τὸ γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον μετέσχον οἱ κ.κ. Μπέρνς καὶ Μολότωφ; 2ον) Ἡ πρότασις περὶ διεθνοποιήσεως τῆς Τεργέστης διετυπώθη πράγματι ὑπὸ τοῦ κ. Μπεβὶν καὶ ἀπεφάσισθη ὑπὸ τοῦ κ. Μολότωφ; Ἐν καταφάσει περιπτώσει, ἐγένετο τοῦτο κατηγορηματικῶς; 3ον) Κατὰ τὴν γνώμην τῶν κ.κ. Μπέρνς καὶ Μολότωφ ἐγένετο νέα ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ; 4ον) Ὁ κ. Μολότωφ ἀναμένει ὁδηγίας ἐκ Κρεμλίνου;

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐρώτημα εἶναι ἀναμφισβήτητως τὸ σπουδαιότερον καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ λύσις ἢ τὸ ἀδιέξοδον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τεργέστης, ζητήματος τὸ ὁποῖον, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἀποτελεῖ τὴν κλεῖδα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ τὴν ἀποτυχίαν τῆς παρούσης Διασκέψεως.

Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ πρότασις διὰ τὴν διεθνοποίησιν τῆς Τεργέστης διετυπώθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς ὑπὸ τοῦ κ. Μπεβὶν καὶ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ κ. Μολότωφ — καὶ ὑφίστανται πολλοὶ λόγοι διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην — ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ χθεσινὴ πρότασις τοῦ κ. Μπέρνς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἀποτελοῦσα ὁριστικὴν ἀπόφασιν ὅπως οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν «ἀνοίξουν τὰ χαρτιά των», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀφῆνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὸ πόρισμα τῶν συνομιλιῶν κατὰ τὸ ἰδιαίτερον γεῦμα τῶν κ.κ. Μπέρνς καὶ Μολότωφ ἦτο θετικόν, διὰ νὰ μὴ εἴπῃ τις κάτι χειρότερον.

Συνεπῶς, ὅλαι αἱ ἐλπίδες συγκεντροῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τῆς δυνατότητος ὅτι νέαι ὁδηγίαι ἀποσταλεῖσαι πρὸς τὸν κ. Μολότωφ θὰ ἐπιτρέψουν ἀκόμη συμβιβασμὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τεργέστης διὰ διεθνοποιήσεως ἥτις φαίνεται ἀκμὴν ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μόνην δυνατὴν κατευθυντήριον γραμμὴν διὰ τῆς ὁποίας θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας.

Ἂν ἡ ἐκ μέρους τῶν Σοβιὲτ ἀπόρριψις τῆς διεθνοποιήσεως εἶναι κατηγορηματική, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι δύσκολον νὰ ἀντιληφθῇ τις πῶς ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων θεμάτων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Διασκέψεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς συμφωνίαν ἐπαρκῆ διὰ τὴν δικαιολογήσιν τὴν σύγκλησιν τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης μὲ τὴν σοβιετικὴν συγκατάθεσιν.

Ἐπὶ παρατηρεῖται τῆς Διασκέψεως ὡς τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὸ ναυάγιον καὶ ἀπειλοῦν νὰ χωρίσουν τὸν κόσμον εἰς δύο σφαίρας μὲ ἀποτέλεσμα τὰς προστριβάς, τὸν ἀνταγωνισμὸν ἢ καὶ τὴν σύρραξιν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ τέσσαρες Μεγάλοι ἔλπιζουν μέχρι τῆς Παρασκευῆς τοὐλάχιστον νὰ συνφωνήσουν διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης.

Ὁ κ. Μπέρνς ἐξεφράσθη χθὲς μετ' ἀπολύτου αἰσιοδοξίας ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης τὴν 15ην Ἰουλίου.

Ὁπωσδήποτε ἡ κρατοῦσα ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ἡ ὅλη ἐπιτυχία τῆς Διασκέψεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς Τεργέστης. Συνεπῶς ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Μπέρνς εἰς τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Μολότωφ ὀδεμίαν ἀφῆκεν ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν θέλησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἵνα μὴ ἐπιτρέψουν τὴν παραχώρησιν τῆς Τεργέστης εἰς τὴν Γιουγοσλαυίαν καὶ ὁ κ. Μολότωφ ἐξέφρασε τὴν περὶ τοῦ ἀντιθέτου θέλησιν τῆς Κυβερνήσεώς του. Ἐπεμείνε πάντως νὰ ἀναμείνῃ τὴν λῆψιν νέων ὁδηγιῶν ἐκ Μόσχας.

Η ΔΙ' ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΑΝΘΕΛΟΝΟΣΙΑΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Ὁ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἀναληφθεὶς ἀνθελονοσιακὸς ἀγὼν διὰ τῶν Ἀμερικανικῆς προελεύσεως εἰδικῶν ἀεροπλάνων—ψεκαστήρων συνεχίζεται ἐντατικῶς καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ νέον Ἀμερικανικὸν καὶ ἐξαιρετικῆς ἀποτελεσματικότητος ἐντομοκτόνον Ντι-Ντι-Τί. Τὰ ἀεροπλάνα ταῦτα ἔχουν καταναλωθῆ ἀνὰ ἓν εἰς ἑκαστον τῶν δέκα τομέων, εἰς τοὺς ὁποίους διῃρέθη ἡ χώρα, τὰ δὲ ἐναπομένοντα δύο τελοῦν ἐν ἐφεδρείᾳ.

Ἕκαστον τῶν ἀεροπλάνων ραντίζει κανονικῶς δι' εἰδικῆς διαλύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐντομοκτόνου ἑπτὰ στρέμματα ἐντὸς ἑνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας, διὰ κάθε δὲ ραντιζόμενον στρέμμα ἀπαιτεῖται ποσότης 70 δραμίων ἐντομοκτόνου φαρμάκου.

Τὰ ἀεροπλάνα ἀποτελοῦν ἓν καὶ μόνον ἐκ τῶν διαφόρων μέσων καταπολεμήσεως, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ 1946 διὰ τὴν ἀνθελονοσιακὴν ἐκστρατείαν. Ὁ ρόλος τῶν ὅμως ἀποδεικνύεται ἐξαιρετικῶς σπουδαῖος διότι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐξυγίανσιν ἐκτεταμένων ἑλωδῶν περιοχῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ καθίστατο πρακτικῶς ἀκατόρθωτον διὰ τῶν ἄλλων ἐν χρήσει μέσων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐὰν ἐπετυγχάνετο, θὰ ἀπηιτοῦντο ὁπωσδήποτε ὀλιγώτεροι τῶν 6 χιλιάδων ἐργάται, νὰ φέρουν τὸ ἀποτέλεσμα ἴσης ὥρας ἐνεργείας ἑνὸς καὶ μόνου ἀεροπλάνου.

Τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀναληφθείσης συγχρόνου ταύτης ἀνθελονοσιακῆς ἐκστρατείας, ἐκτὸς τοῦ Ἀμερικανοῦ ταγματάρχου κ. Γκόρτον Σμίθ, ἔχουν ἀναλάβει καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀεροπορίας κ. κ. Τσιτσόγλου, Κοντούνης καὶ Σαχίνης, εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες εἰς Ἀμερικήν, οἱ ὁποῖοι ἐκ παραλλήλου ἐξεπαίδευσαν ἤδη 15 ἀκόμη Ἕλληνας ἀεροπόρους.

Ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ ἐθνικοῦ μάστιγος τῆς ἐλονοσίας ἔχει ἐξαπολυθῆ ἐντονωτάτη καὶ ἀκατάπαυστος εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, εἰς τοὺς δέκα τομεῖς τῆς ὁποίας συνεχίζεται ἐπίσης ἡ ἐκπαίδευσις στελεχῶν διὰ τὴν κατὰ διαφόρους τρόπους καταπολέμησιν τῶν ἐντόμων καὶ τῆς ἐλονοσίας. Παρὰ τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐκριζωθῇ ἡ ἀσθένεια ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ μίαν χώραν, ὅπου αὕτη ὑπῆρξεν ἐνδημικὴ ἐπὶ αἰῶνας καὶ εἰς ποσοστὸν 85%, ἐν τούτοις τόσον ἡ Οὖνρα, ὅσον καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ὑγειονομικαὶ ὑπηρεσίαι ἐλπίζουν ὅτι, κατὰ τὴν ἀνθελονησιακὴν ἐκστρατείαν τοῦ τρέχοντος ἔτους, θὰ τεθοῦν αἱ βάσεις διὰ τὴν διαρκῆ καὶ τελειωτικὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου.

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ συνεδρίασις τῆς Διασκέψεως τῆς, προσεχοῦς Παρασκευῆς θὰ εἶνε κρίσιμος διὰ τὴν διάσκεψιν καὶ γενικώτερον διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν τεσσάρων Μεγάλων οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ θὰ προσπαθήσουν νὰ ρυθμίσουν τὸ ζήτημα τῆς Τεργέστης καὶ τῶν συνθηκῶν τῶν Βουλγάρων πρὸ τῆς συνκλήσεως τοῦ συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον οἱ κ.κ. Μπέρνς καὶ Μπέβιν ζητοῦν ὅπως κληθῇ εἰς τὰς 15 Ἰουλίου.

Ὁ ἀπεκαλυμένος τοῦ «Παρατηρητοῦ» παρατηρεῖ ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Διασκέψεως, ὀφείλεται; ὄχι εἰς συμφωνίαν ἀλλὰ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἰνδικοῦ Κογκρέσσου Πανδίτ Νεχρού, ἡ σύλληψις τοῦ ὁποίου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κασμίρ, προεκάλεσε ζωηρὰν ἐξένερσιν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς βρετανικὰς Ἰνδίας

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΖΩΡΖ ΜΠΙΝΤΩ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ-ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ-ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΛΟΧΙΟΥ - ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΝ ΙΕΡΕΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Ἰουνίου. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία)

Οἱ πολιτικοί, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰς διδασκαλικὰς ἕδρας, δὲν εἶνε πρᾶγμα ἀσύνηθες εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ εἰς τὴν περίοδον τῆς Γ' Γαλλικῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καλλίτερος δρόμος, ποὺ ὡδηγοῦσε πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐπιτυχίαν, διήρχετο ἀπὸ τὴν περίφημον «Ἐκὸλ Νορμάλ» τῆς ὁδοῦ Οὔλμ.

Ἀλλ' ὁ 46ετὴς Ζὼρζ Μπιντώ, ὁ ὁποῖος ἐσχημάτισε σήμερον τὴν νέαν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς 2ας Ἰουνίου, θὰ εἶνε ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς ἐκ τῶν διδασκαλικῶν ἑδρῶν προερχομένους Πρωθυπουργούς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε μόνον καὶ δευτέραν σταδιοδρομίαν ὡς δημοσιογράφος, ἀλλὰ καὶ τρίτην εἰς συνωμοτικὴν δρᾶσιν κατὰ τῶν ναζί.

Πράγματι, δὲν εἶχε παρέλθει πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἕνα στρατόπεδον αἰχμαλώτων πολέμου ἐν Γερμανίᾳ τὸ 1941 καὶ προσεχώρησεν ἐνθουσιωδῶς εἰς τὸ Κίνημα Ἀντιστάσεως. Μετὰ ἕνα ἔτος ἐξελέγετο πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἀντικαταστήσας τὸν προκάτοχόν του Ζὰν Μουλέν, ὁ ὁποῖος ἀνακαλυφθεὶς καὶ συλληφθεὶς ἐπέπρωτο νὰ ὑποστῇ μαρτυρικὸν θάνατον ἀπὸ τὴν Γκεσταπό.

Ὀλίγον ἀργότερον ὁ Μπιντώ, προσκληθεὶς ἐπανειλημμένως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ συνεννοήσεις, ἀπέφυγε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπικίνδυνον θέσιν του. Καὶ ἔτσι, ἕνα ἡλιόλουστο ἀπόγευμα τοῦ Αὐγούστου, 1944, ἡ πρώτη συνωμοτικὴ προσωπικότης τῆς Γαλλίας, ἕνας χαμογελαστὸς ἀνθρωπάκος, ποὺ ἐφαίνετο μᾶλλον ὡς διδάσκαλος εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ὑψηλοσώμου στρατηγοῦ ντὲ Γκώλ, ὑπεδέχετο τὸν Ἠγέτην τῆς Ἐλευθέρας Γαλλίας εἰς τὰ σκαλοπάτια τοῦ Δημοτικοῦ μεγάρου τῶν Παρισίων.

Ἀκόμη καὶ τώρα ὁ Μπιντὼ φαίνεται τοὐλάχιστον κατὰ δέκα χρόνια νεώτερος.

Ὁ Μπιντὼ εἶνε Καθολικὸς τὸ θρήσκευμα. Πολὺ νέος ἦτο φανατικὸς ὑποστηρικτὴς κάθε Καθολικῆς κινήσεως τῶν νέων. Ὀλίγον ἀφοῦ ἀνέλαβε τὰ διδασκαλικά του καθήκοντα προσεχώρησεν εἰς τὸ Κόμμα τῶν Χριστιανῶν Δημοκρατικῶν.

Τὸ Κόμμα ἐκεῖνο, ποὺ εἶνε ὁ πρόδρομος τοῦ σημερινοῦ Λαϊκοῦ Δημοκρατικοῦ κινήματος, εἶχεν ὡς κυριωτέραν πολιτικήν του κατεύθυνσιν νὰ διαδηλώσῃ ὅτι ὁ Καθολικισμὸς δὲν συνεπάγεται κατ' ἀνάγκην καὶ ἀπηρχαιωμένας συντηρητικὰς ἰδέας, ἀλλ' ἀντιθέτως ὁ Καθολικός, ἐὰν ἐξετάσῃ κατὰ βάθος τὴν συνείδησίν του, θ' ἀντιληφθῇ ὅτι ὀφείλει νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ εὐρυτέρων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων. Καὶ ὅτι, τὸ σπουδαιότερον, ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὰ ἰδεώδη αὐτά, ὀφείλει νὰ καταστῇ ὁ πλέον ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν.

Μόλις ὁ Μπιντὼ ἔφθασεν εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν, προσελαμβάνετο ὡς συντάκτης εἰς τὴν καθημερινὴν καθολικὴν ἐφημερίδα «Ἡ Αὐγή». Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἄρθρα του ἐπροξένησαν τότε κατάπληξιν ὄχι μόνον εἰς τοὺς συντηρητικοὺς Καθολικοὺς τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, ἀκόμη καὶ μέχρι τῆς ἀριστερᾶς.

Τοὺς κατέπληξε τὸ 1936 ὅταν τοὺς ἐκαλοῦσε νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὴν πρώτην σοσιαλιστικὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας ὑπὸ τὸν Λέοντα Μπλούμ. Ὅταν κατήγγειλε μὲ εὐθαρσῆ τρόπον τὴν ἀπορρόφησιν τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τοὺς ναζί. Ὅταν μὲ σφοδρὰν μαχητικότητα κατεφέρετο κατὰ τῆς ἐγκαινιασθείσης δικτατορίας τοῦ Φράνκο ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ ἐξώργιζε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς θιασώτας της εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939, εὐθὺς μόλις ἐξερράγη ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, ὁ Μπιντώ, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπηρετήσει εἰς τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, κατετάγη καὶ πάλιν ὡς ἐθελοντὴς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου τοῦ πεζικοῦ.

Συλληφθεὶς αἰχμάλωτος ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς τὸν Μάϊον τοῦ 1940, τοῦ ἐπετράπη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1941 ὡς ἀπόμαχος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Δὲν ἔλαβε κανὲν προληπτικὸν μέτρον προσχωρῶν εἰς τὸ Κίνημα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ποὺ εὑρίσκετο τότε εἰς τὰ σπάργανά του. Δὲν ἤλλαξεν οὔτε τὸ ὄνομά του ἀκόμη. Ἡ μόνη μεταμφίεσίς του ἦτο ὅτι παρίστανε τώρα τὸν διαμαρτυρόμενον ἱερέα καὶ τὸν σπουδαστὴν τῆς θεολογίας.

Ὡς πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ὁ Μπιντὼ ἤσκησε τὰ καθήκοντά του ἐπιτυχῶς εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ περιφήμου ἐκείνου «Προγράμματος Ἀντιστάσεως», ποὺ ἐκυκλοφοροῦσε κα-

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Ζὼρζ Μπιντὼ

τὰ χιλιάδας ἀντιτύπων εἰς ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν.

Εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο καθωρίζετο ὅτι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ Κινήματος ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Γαλλίας τόσον ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικούς, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς δυνάστας της. Ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα μέτρα του ἦτο καὶ ἡ κατάστρωσις ἑνὸς λογικοῦ προγράμματος ἐθνικοποιήσεως.

Αὐτὸς ἐν σκιαγραφίᾳ εἶναι ὁ μικρόσωμος, ἀλλὰ τολμηρὸς ἄνθρωπος, ποὺ διευθύνει σήμερον ὡς Πρωθυπουργὸς τὰς τύχας τῆς Γαλλίας, τῆς ὁποίας ἡ ἑκάστοτε πολιτικὴ διαμόρφωσις ἐπηρεάζει σοβαρῶς πάντοτε καὶ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης.

ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΑΜΕΣΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΜΟΥ

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν κατὰ ξηρὰν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν στρατηγὸς Τζάκομπ Μπέβερς ἐτόνισεν εἰς λόγον του ὅτι ἡ μόνη σωτηρία τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς μέλλοντα πόλεμον θὰ ἔγκειται εἰς τὴν κατοχὴν μεγάλης ἐπιθετικῆς δυνάμεως ἀμέσως χρησιμοποιησίμου.

«Εἰς οἱανδήποτε πόλεμον, προσέθηκεν, ὁ ἐχθρὸς θὰ πλήξῃ πρῶτον τὰς Ἡν. Πολιτείας. Ἂν τὸ ἀμερικανικὸν ἔθνος παραμείνῃ ἰσχυρόν, ἡ ἀπειλὴ στρατιωτικῶν ἀντιπολίων εἶναι δυνατὸν νὰ προλάβῃ τοιαύτην ἐπίθεσιν».

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο Γ. ΠΩΠ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατόπιν μακρᾶς ἀσθενείας ὑπέκυψεν ὁ Γεώργιος Πώπ, παλαιὸς δημοσιογράφος, διαπρεπὴς νομομαθὴς καὶ πολιτευτὴς Ψαρρῶν. Ἡ κηδεία του θὰ γίνῃ σήμερον τὴν 11ην π.μ. εἰς τὸν ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση.

Ὁ δημοφιλὴς στρατάρχης λόρδος Μοντγκόμερυ ἐπιθεωρεῖ τὸ τιμητικὸν ἀπόσπασμα εὐζώνων εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Χασανίου.

ΟΥΪΚΑΜ ΣΤΗΝΤ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ ΚΑΙ Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ

ΠΟΤΕ Η ΕΙΡΗΝΗ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΗ ΜΟΡΦΗΝ ΧΙΜΑΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρεσία). Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Διάσκεψις θὰ ἠμποροῦσε νὰ λεχθῇ, ὅτι δὲν ἔχει τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ἀμερικανικὴ πρότασις, διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Δι' αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη προσφέρεται μερίδιον ἐπὶ τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἡ ὁποία, χρησιμοποιουμένη τυχόν, κατὰ τρόπον μονοπωλιακὸν ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὰς τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν. Ἐπὶ πλέον δὲ ὁρίζεται, ὅτι θὰ σχηματισθῇ μία ἐπιτροπή, ἕνα εἶδος Διεθνοῦς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ὑπαγάγῃ ὑπὸ αὐτὴν τὸν ἔλεγχον κάθε τι, τὸ ὁποῖον σχετίζεται μὲ τὰς δυνατότητας, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου. Ἐν τούτοις, μολονότι τόσον γενναιόφρων ἡ πρότασις, εἶναι ἀβέβαιον ποίαν θὰ ἔχῃ τύχην. Διότι μέχρι στιγμῆς ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Καναδᾶ, αἱ ἄλλαι χῶραι ἢ ἐδιώτησαν ἐντελῶς ἢ ἐκρούσθη ἄκρως ἐπιφυλακτικὴν στάσιν, ἀναμένουσαι ἴσως νὰ διατυπώσουν τὰς ἀπόψεις των, ἀφοῦ προηγουμένως γίνουν αἱ δοκιμαὶ τοῦ Μπικίνι καὶ ἐξαχθοῦν τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα. Ἐν τῷ μεταξύ, ἂν ἡ Ἀμερικανικὴ προσφορὰ γίνῃ τελικῶς ἀποδεκτή, εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ προκύψῃ πραγματικὸν δίλημμα διὰ τὸν Ο.Η.Ε. Διότι πρέπει νὰ ρυθμισθῇ ἡμερομηνία τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ διέπουν τὴν ἤδη ὑφισταμένην ἐνδεκαμελῆ ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, τὴν ἐκλεγεῖσαν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, καὶ τὸν νέον ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ πρέπῃ νὰ συσταθῇ μὲ πολὺ εὐρύτερον πνεῦμα καὶ βάσεις πολὺ εὐρύτερον πνεῦμα καὶ βάσεις. Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐν προκειμένῳ τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὸ μοιραῖον ἐκεῖνο ἀβέτο. Διότι ἐνῷ εἶναι φυσικώτατον ἡ Ἀμερικανικὴ πρόσφορὰ νὰ ζητῇ ἐγγυήσεις πραγματικῶς δρακοντείους, ἐφ' ὅσον κυνὲν κράτος δὲν θὰ ἐδέχετο ἄνευ διεθνοῦς κατοχυρώσεως νὰ ἀποξενωθῇ μιᾶς κολοσσιαίας δυνάμεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχει ἀποκλειστικότητα, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἂν ἡ Ρωσσία θὰ δεχθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τόσον προσφιλῆ της ἀρνησικυρίαν, ἐξ ἣν ὁποίαν μάλιστα